

**Ministerieel besluit houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van
als monument te beschermen voormalig Spaans huis te DIKSMUIDE**

DE VLAAMSE MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, l, 7;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 11 mei 2012;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009, 4 december 2009, 6 juli 2010, 7 juli 2010, 24 september 2010, 19 november 2010, 13 mei 2011, 10 juni 2011, 9 september 2011 en 14 oktober 2011,

BESLUIT:

Artikel 1. Het ontwerp van lijst van de volgende voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 11 mei 2012 :

Wegens de historische waarde en de sociaal-culturele, en de historische waarde in casu de architectuur-historische waarde:

- als monument

Het voormalig Spaans huis te Diksmuide, gelegen te

DIKSMUIDE, Grauwe Broedersstraat nr. 1

bekend ten kadaster:

DIKSMUIDE, 1ste afdeling, sectie A, perceelnummer 3P (deel)

zoals afgebakend op bijgevoegd plan

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

De historische waarde en de sociaal-culturele waarde:

Diksmuide - reeds in de herfst van 1914 bijzonder hard beproefd tijdens de IJzerslag - is één van de drie frontsteden waarin bijna geen enkel gebouw de oorlog overleefde. Hierdoor vormt de stad een belangrijke materiële getuige van de Eerste Wereldoorlog, die de frontstreek jarenlang in zijn greep hield ten koste van honderdduizenden levens.

De in situ wederopbouw van de stad was na de enorme verwoestingen niet vanzelfsprekend, cf. de aanvankelijke scepsis hierover. Hetzelfde geldt voor het hernemen van de oude Handzamevaart met daaraan gelegen het "Spaans huis" of postgebouw. In het 'lijnrichtingsplan' van 1916 is immers het voorstel opgenomen om de vaart recht te trekken.

De historiserende wederopbouw wou de getraumatiseerde bevolking haar trots teruggeven. Het 'pittoresk' herbouwde stadscentrum waarvan het "Spaans huis" een voorbeeld vormt - in het interbellum "een altijddurende tentoonstelling van oude-Vlaamse bouwkunde" genoemd - staat dan ook in schril contrast met archiefbeelden van totale verwoesting.

Door een aantal historische reconstructies is achter de architectuurlaag van de wederopbouw (jaren 1920), ook de laag van de historische stadsevolutie bewaard. Zo wordt door de herbouw van het "Spaans huis" het ancien régime in herinnering gebracht: het "Huis der Spaanse Kapiteins" ging immers terug op een 16de-eeuwse patriciërswooning die fungeerde als residentie van de Spaanse gouverneur. De openbare functie als postgebouw voor het "Spaans huis" vormt echter een nieuw gegeven.

De historische waarde, in casu de architectuur-historische waarde:

Na de totale vernietiging lokt de wederopbouw hevige technische en architectuur-filosofische discussies uit, dit reeds in 1916 met het in Parijs goedgekeurde 'lijnrichtingsplan' van de Brusselse architect Charles Patris. Niettegenstaande de omvang van de vernietiging en de suggestie om naast de puinen een nieuwe stad te bouwen, wordt in 1919 beslist tot de in situ wederopbouw, onder leiding van de regionalistische architect Jozef Viérin. De wederopbouw neemt bijna volledig de vooroorlogse perceelsstructuur over: in tegenstelling tot de aanvankelijke plannen om de vaart recht te trekken voor de creatie van een nijverheidszone ten noorden van de stad, blijft het gegeven van een kronkelende waterloop die aan de stadsrand aftakt, bewaard. De eerste bouwactiviteit in het gebied in 1921-1922 betreft de private woonhuizen. Het grootschaliger project van het "Spaans huis" met de functie van postgebouw is pas in 1928 afgewerkt.

De gerealiseerde wederopbouw vloeit voort uit de keuze om het 'middeleeuwse' Diksmuide te herstellen. Het "Spaans huis" vormt een goed voorbeeld van de optie voor historisch gereconstrueerde panden, naar model van wat in 1914 nog bewaard was. Dit monumentale huis is niet toevallig gelegen op de zichtas van de structurerende Handzamevaart: vanaf de "Appelmarktbrug" 'rijst' dit huis met trapgevels op boven het water en de "Beerstbrug". Het wordt door architecten Antoine Dugardyn en Luc Viérin, in 'blote' gele baksteen en stijlzuiver in Vlaamse renaissance, herbouwd: de symmetrie en ritmering worden versterkt door de toevoeging van getrapte dakvensters en stenen kruiskozijnen, en door de spiegeling van een tweede trapgevel met aediculanis rondom de gereconstrueerde traptoren. Deze statige elementen benadrukken de nieuwe officiële functie als postgebouw.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006, 5 juni 2009 en 4 december 2009 en 10 juni 2011 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994, 22 augustus 2006, 18 september 2009, 11 januari 2010 en 2 augustus 2011).

05 JUNI 2013

Brussel,

Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand

Geert BOURGEOIS